

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж Г 927/2015
16.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари предлагача Г.Ђ. из С., коју заступа пуномоћник С.П., адвокат из С., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Р4 П 31/15 од 27.05.2015. године, у седници већа од 16.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Смедереву Р4 П 31/15 од 27.05.2015. године, па се предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Смедереву Р4 – П 31/15 од 27.05.2015. године, тај суд се оглашава апсолутно ненадлежним за поступање по захтеву предлагача Г.Ђ. из С. за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Смедереву ЗП бр.276/13 и захтев за заштиту права на суђење у разумном року у овом предмету се одбацује.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу којом исто побија због повреда ванпарничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, број 116/08...101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, број 25/82...“Сл. гласник РС“, број 46/95...55/14), на чију примену упућује члан 8б Закона о уређењу судова па је нашао да је жалба основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП, а на које Врховни касациони суд као другостепени у овом поступку пази по службеној дужности, док предлагач у својој жалби на неку конкретну повреду поступка не указује. Међутим, због погрешне примене материјалног права чињенично стање није потпуно и правилно утврђено.

Према утврђеном чињеничном стању предлагач је у својству тужиоца 22.01.2013. године, Основном суду у Смедереву поднела тужбу против туженог М.С. ради чинидбе тражећи уједно и да суд одреди привремену меру. Суд је поступао по поднетој тужби све до 08.08.2014. године, када је донео решење којим се обуставља парнични поступак у тој правној ствари а такође је одлучено да ће се даљи поступак спровести по правилима ванпарничног поступка. Решење о томе је достављено странкама и оно је постало правноснажно 03.11.2014. године. Дописом суда од 29.01.2015. године обавештено је ванпарнично одељење Основног суда у Смедереву да им се достављају списи предмета 3 П 276/13 - ради поступања у поступку уређења управљања и коришћења заједничке ствари. Ванпарнично одељење суда је примило наведени предмет и исти је сада заведен у ванпарнични уписник под пословним бројем Р1 3/2015. По том предмету суд није даље поступао. Код напред утврђеног чињеничног стања првостепени суд налази да је поступак у парничном предмету, а на који се односи захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року – 3П 276/13 правноснажно окончан пре подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року, те је због тога поднети предлог одбачен.

Овакав закључак првостепеног суда се не може прихватити као правилан. Одредбом члана 8а став 1. Закона о уређењу судова је предвиђено да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Судски поступак постоји све док се о захтеву странке не одлучи правноснажном судском одлуком. Обустава парничног поступка и превођење истог поступка у ванпарнични пред истим судом који је непосредно нижи у односу на суд који је донео ожалбено решење, не може се сматрати правноснажним окончањем поступка. Напротив, члан 18. став 2. ЗПП, налаже да се поступак настави по правноснажности решења пред надлежним судом по правилима ванпарничног поступка. Самим тим у таквој ситуацији, захтев предлагача се не може одбацити како је то поступио првостепени суд. То су разлози за укидање ожалбеног решења на основу члана 401. тачка 3. у вези члана 392. став 2. ЗПП.

У поновном поступку првостепени суд ће имати у виду све што је наведено у овом решењу, па ће након што утврди чињенично стање одлучити о захтеву странке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**